

గొంపారం గొంపారం

జైసుబ్బలక్ష్మి

కూర్చుని ఏడుస్తున్నాడు:

“ఒరేయ్, బాబూ... పొద్దున్నే లేవడం తోపే ఏడవడమేనా పని నీకు?” అంటూ బాబునోసారి కనురుకుని మళ్ళీ వంటింట్లోకి చేరింది జానకి.

గోపాలం కోపంతో దుప్పటిని ఒక్క తన్ను తన్ని దిగ్గునలేచి బాత్ రూమ్ లోకి నడిచాడు.

అతను వళ్ళ తోముకుని మొహం కడుక్కుని వచ్చేసరికి కాఫీ కలిపి గ్లాసులోపోసి బాబుకి పాలుపట్టింది జానకి.

గోపాలం కాఫీత్రాగి వరండాలో కుర్చీలో కూర్చుని అప్పుడే వచ్చి పెసరును ఓసారి తిరగేసి టేబుల్ మీద పడేశాడు.

జానకి వంట పనిలో మునిగిపోయింది.

“జానీ... ఏయ్ జా...” ఉన్నట్టుండి ఒక్క కేక పెట్టాడు గోపాలం. అతని చేతిలో పరుంది..

జానకి “వస్తున్నా...వస్తున్నా” అంటూ లోపలినుంచి రాగానే దాన్ని ఆమెకు చూపించి, “మాడు, దీనికింకా బటనే కుట్టలేదు. నిన్ననే కుట్టమన్నానుగా ఎందుకు కుట్టలేదు? ఈ కాస్తపని చెయ్యడానిక్కాడా టైము లేకపోయిందన్నమాట! నోవక్క ఊరికే మొత్తు కుంటూంటేనే పని జరిగేది. లేసాతే నోబడికేర్స్!” అంటూ విసుక్కున్నాడు గోపాలం.

“మొన్నీమధ్యనే కుట్టానుకదా డి దానికి గుండి? మళ్ళీ ఊడిపోయిందా? అయినా ఆ దోబీ మరి అధ్యయనం బాబూ! రేపుకేసిన స్రతిసారి గుండీలు ఊడగొట్టి మరి తెస్తాడు. దానికి నన్నేం చెయ్యమంటారు చెప్పండి?”

“బడోంట్ వాంట్ ఎని స్ట్రుక్టి ఎక్స్ క్యూజెన్! పొద్దున్నే బట్టలు తీసి పెట్టెటవ్వడే బలున్నన్నీ సరిగ్గా పున్నాయో లేవోనని చూడొద్దూ? ఆఫీసుకేళ్ళటవ్వడు తొందర్లో చొక్కా తొడుక్కుంటే అవ్వడు దానికి గుండిలే వుండవు ... అయినా ఇవాళకాస్త నయమేలే ... ఆఫీసు టైముకు ముందే నాద్యమ్మి దానిమీద పడింది”

“కాస్త ఆగండి ... ఇప్పుడే ఉణం లో ఆ గుండి కుట్టేచ్చేస్తా...ఈ మాత్రాని కెం దుకలా విసుక్కుంటారు?” అంటూ వెళ్ళి చేతులు కడుక్కునివచ్చి సూదీ దారం తీసుకుని గుండి కుట్టడానికి కూర్చుంది జానకి. బాబు వచ్చి దారంరీలు అందుకుని ఆడుకోవ

డ్రాదయం అరు గండిల సమయం. మంచి నిద్రలోవున్న గోపాలానికి

బాబు ఏడుపు విని మెలకువ వచ్చేసింది.

వెంటనే కోపం కూడా వచ్చింది.

“ఏయ్... జానీ...! ఎక్కడ కెళ్ళావే? పిల్లాడేడుస్తుంటే వినవట్టందలా?” అని పడకున్న చోటినుంచే ఒక్క కేక పెట్టాడు.

“వస్తున్నానండీ... ఒక్క నిముషం కాఫీ కలుపుకుని వచ్చేస్తున్నా...” ఫిల్టరులో కాఫీపాడి వేసి వేడివిళ్ళ పోసి పాలగిన్నెను పొయ్యిమీద పడేస్తున్న జానకి వంటింట్లో నుంచే సమాధానం చెప్పింది.

అసలే నిద్ర చెడిపోయిందని విసుక్కుంటున్న గోపాలానికి భార్యలేచినతలకు రాకుండా

పున్నుచోటినుంచే జవాబు చెప్పడంచూసి మరింత మండిపోయింది. “ముందు వీణ్ణి తీసికెళ్ళి సముదాయించు... ఛ! కాస్త నిద్రయినా పోనీయరు... తెల్లారి లేచి లేవగానే ప్రారంభం వెధవ గోల!” అంటూ దుప్పటి మరింతగా లాగి ముసుగెట్టుకున్నాడుగోపాలం.

“ముందు కాఫీ పెట్టనా లేక వచ్చెత్తుక్కుచోనా? నిద్ర లేచేటప్పటికి కాఫీ రెడిగా లేకపోతే మీరేగా చిందులు తొక్కేది?”

అంటూ జానకి పడకగది గుమ్మండాకా వచ్చి బాబును చూసింది. వాడు పక్కమీదే

డం మొదలెట్టాడు. “దారం తీసుకోకమ్మా బాబు. అంతా చిక్కుపడిపోతుంది.” అని వాడి చేతిలోంచి ఉండ లాక్కుని కుట్టడం పూర్తిచేసి లేచింది. వంటంటి కెళదామని వెనక్కి తిరిగేసరికి తన చీర కుచ్చెళ్లు బాబు చేతుల్లో వుండడం కనిపించింది. “చీర వదులు నాన్నా ... అవతల నాకు బోలెడంత పనుంది.” అంటూ చీర విడిపించుకుని లోపలికెళ్లిపోయింది జానకి. రల్లి తననెత్తు కోలేదన్న కోపంతో బాబు మళ్ళీ ఏడవ సాగాడు.

“పాలు లాగడమయింది, అల్పి అయ్యాయి ఇంకా ఏడు పెండుకురా? కాసేపు హాయిగా ఆడుకోకూడదా?” అని లోపలినుంచే వాడి మీద కేకలేసింది జానకి.

గోపాలం గడ్డంచేసుకోవడానికి కూర్చోగానే బాబుమోకాళ్లతో పాకూతూ అతని దగ్గరికెళ్లి ఆ పరికరాలన్నీ లాగడం మొదలెట్టాడు.

“ఏయ్ .. ఏ చేస్తున్నావే? ల్వ ర గా ఇలారా. వీడుమాడు అన్నీ ఎలా లాగేస్తున్నాడో? కాస్త లటువైపు తీసుకెళ్లు.” అని విసుగుదలతో గట్టిగా అరచి చెప్పాడు గోపాలం.

జానకి చేస్తూన్న పనిలలాగే వదిలేసి పరుగెత్తుకు వచ్చింది. “ఏంపిల్లలో పాడు!

సంసారం—సంసారం

నన్ను చంపుకుతినడానికే పుట్టారు” అంటూ బాబును దూరంగా కూర్చోపెట్టి కాసిని బొమ్మలు వాడిముందు పడేసి లోపలికి వెళ్లింది.

పదివదిపాసు నిముషాలైనా గడిచాయో లేదో అంతలోనే గోపాలం మళ్ళీ అరిచాడు. “జానీ ... జానీ ... నీళ్లు కాగాయిటే? భవ్యం స్నానంచేసే ప్రాప్తమేమైనా వుందా? లేక అలాగే ఆసిను కెళ్లమంటావా?”

“నీళ్లు ఇందాకే కాగాయండీ, తువాల కూడా బాల్ రూంలోనే రడిగా వుంచాను. ఇక మీదే ఆలస్యం.”

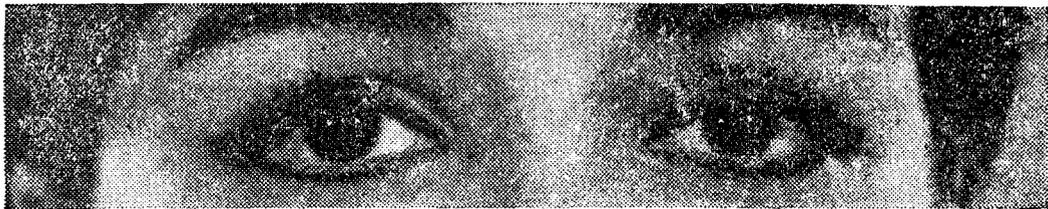
వంటంటిలోంచే వచ్చింది సమాధానం. గోపాలం ధ్వజధ్వరగా స్నానం చేసేవచ్చి భోజనానికి కూర్చున్నాడు.

“త్వరగా వడ్డిస్తారా జానకీదేవిగారూ? ఆలస్యమయిపోయింది. నిన్నకూడా లొమ్మిది గంటల బస్సు అందనేలేదు. ఈరోజయినా కాస్త త్వరగా వెళతా... అదిసరేగాని ఈవూట ఏం వండావ్? వంకాయకూర, పప్పుదారు, అవేనా? అదికాదే మొద్దూ, ఒకే రకం వంటలు చేసేబదులు కాస్త మార్చి మార్చి

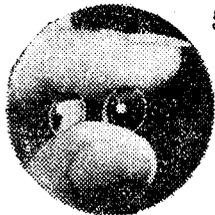
కొత్త వంటలు చెయ్యకూడదా? మున్నె ఆ సావిత్రమ్మగారింట్లో భోజనం ఎలావుందో తెలుసా? అబ్బ! తబ్బుకుంటేనే నోరూరు లోంది.” గోపాలం నాలుక చప్పరించాడు.

“అయితే రోజూ అక్కడికే వెళ్లండి భోజనానికి ... అది కా దం డీ, ఎప్పుడో వీ పదిపాసు ఇరవై రోజులకో ఓసారి వంకాయకూర చేస్తే దాన్నే పట్టుకుని అలా దెప్పిపాడుస్తారేమిటి మీరు? రోజూ చేసే వంటలన్నీ ఎందుకు మరచిపోతూంటారు? పోనీ ఒక్కరోజయినా బజారుకెళ్లి కూరలు తెచ్చారా ఎప్పుడైనా? పొరపాటున ఏనాడైనా మిమ్మల్ని కూరలు తెమ్మని చెబితే వెంటనే ఇంతెత్తున లేస్తారు. ‘దటికె నాట్ మై డిసార్ట్ మెంట్!’ అంటూ నామీద విరుచుకు పడతారు.”

భోజనం చేస్తూన్న గోపాలం ఉన్నట్టుండి గుర్తుకు రెచ్చుకుని “అన్నట్టు పెద్దాడు ఎక్కడా చదువుకున్నట్టే కనబడలేదే? పొద్దున్నే లేచి ఆటలకెళ్లిపోయాడు కాబోలు! అయినా రోజూ వాణ్ని కూర్చోపెట్టి ఓగంట సేపయినా చదివించ వెండుకు? మనం బాగా నేర్పితేకదా వాడు నేర్చుకునేది? వాడు నమంగా చదువుకోకుండా ఫెయిలయితే

కళ్లజోడు లేకుండా మీరు కంటి చూపు పొందగలరు!

మీకు ఇరతకన్న ఎక్కువ ఆనందాన్నిచ్చేవార్త మరొకటి ఉంటుందా!

‘కాంటాక్ట్ లెన్స్’లను వాడండి

ఈ ‘కాంటాక్ట్ లెన్స్’లు ప్రాప్యవృద్ధి, దూరదృష్టి మరియు అపాక్ (కాటరాక్టు అవరేషను వీమ్మట), కెరాటోకోనస్, అనిసామెట్రోపియా, అనిసకోనియా, సారియోపియా మొదలైన దృష్టిదోషములు కలవారికి ఉత్తమమైనవి.

‘కాంటాక్ట్ లెన్స్’లను మీ కంటి పావలకు మీకుమీరే వివరించుటగా పెట్టుకొనవచ్చును... తీసివేసికొనవచ్చును - కొద్దిదినముల అభ్యాసంతో, మీ కళ్లకు పెట్టుకొన్న ఈదన్న ‘కాంటాక్ట్ లెన్స్’లు ఇకదలకు అగుపించవు. కనుక మీ సుందర ముఖంలో ఎట్లెక్కువైనా వుండదు.

మీ కంటి వైద్యుని

సంప్రదించండి

ఇతర వివరములకు:

ఆసియా కాంటాక్ట్ లెన్స్ లేబొరేటరీ

ఫోన్:

4/1, ఆండర్స్ రోడ్,

87865

మద్రాసు - 600 006

ఆ ఆనమానం ఎవరికి? మనకేగా?"
 "అయ్యోరాను! వాణ్ణి చదివించేవరికి
 వా ప్రాణం పోతుంది. మీరలు వెళ్లగానే
 ఇంట్లో ఇహ వాడిదే రాజ్యం!"

సంసారం—సంసారం
 గోపాలం లేచి బట్టలు వేసుకున్నాడు.
 "సర్లే, నేనిహ వెళ్తా...ఇవ్వాళ మరనకుండా
 మా అక్కయ్యకి, మీ ముద్దుల చెల్లికి ఉత్త
 రాలు వ్రాసివడేయ్. తెలిసిందా? దట్
 డిపార్ట్మెంట్ ఈజ్ విత్ యూ, ఇఫ్ యూ
 రిమెంబర్...అయ్యో! చెప్పడమే మరిచాను.
 వా పైజామా ఈరోజు కుట్టెయి. ఇంట్లో

రాలు వ్రాసివడేయ్. తెలిసిందా? దట్
 డిపార్ట్మెంట్ ఈజ్ విత్ యూ, ఇఫ్ యూ
 రిమెంబర్...అయ్యో! చెప్పడమే మరిచాను.
 వా పైజామా ఈరోజు కుట్టెయి. ఇంట్లో

రెండు విధాల లాభం

**క్రొత్త (తగ్గింపు)
 ధర**

**మంచి వీలైన
 ఆకారం**

క్రొత్త బోనస్ డిటర్జెంట్ బిళ్ళ

ఇప్పుడు బోనస్ మీకెంతో లాభదాయకం. అనగా చాలా
 తక్కువ ఖర్చుతో ఎంతో కాంతివంతమైన
 తెలుపైన ఉతుకు లభిస్తుంది.

సబ్బుతో పోల్చి చూస్తే 1½ రెట్లు ఎక్కువ బట్టలను ఉతుకుతుంది.

CMT8-16-201R TL

మీని పెట్టుకుని ఆ టైలరుకెందుకు డబ్బు తగలెయ్యడం?...ఆ... సాయం తం పుర్తిపోకుండా డాక్టరు దగ్గరికెళ్లి బాబుకు టానిక్కు వ్రాయించుకురా... ఇహ నే వెళ్ళిస్తా." అంటూ గబ గబా వెళ్లి పోయాడు గోపాలం.

అతను వెళ్ళినవైపు చూస్తూ ఒక్క నిట్టూర్పు విడిచి లోపలికి వచ్చింది జానకి.

"రమేష్, అలా రానానూ, ఆ ఇంట్లో పుస్తకం ఇలా వట్లా, నీ చదువు గురించి నీకు బెంగ లేకపోయినా నాకుంది. త్వరగరా... వెంటతనం చెయ్యకు." అంటూ కొడుక్కి పాతం చెప్పడానికి సిద్ధంగా కూర్చుంది జానకి.

"అమ్మా, ముందు లెక్కలు చేస్తానమ్మా. నాకా పాడు ఇంట్లో ఉంటేనే బోరు. పోని డ్రాయింగ్ వేయనా లేకపోతే?"

ఎలాగయినా ఇంట్లో పాతం నుంచి తప్పించుకుంటే చాలని ఏదేదో ఉపాయాలు ఆలోచిస్తూనే రమేష్ ని చూస్తూంటే జానకికి చాలా కోపం వచ్చింది.

"చాల్తేరా నీ దొంగవేషాలు... నోరు మూసుకున్నామని పాతం నేర్చుకో. ఆ తరువాత స్కూలుకి టైమయిందంటూ గంతు లేస్తావు. మీ నాన్నకయితే అనలు తీరికే వుండదాయె... అందుకని ఇది కూడా నా డిపార్ట్ మెంటునని ఆయనేమో తేలిగ్గా తేల్చేశారుగాని నువ్వుమాత్రం రానేరావు... ఏమోనాయనా, మా చిన్నప్పుడు ఒక్కరోజు కూడా ఎవరూ మాకు చదువుకోమని చెప్పే అవసరమే లేకపోయేది. మా అంతలు మేమే చదువుకునేవాళ్ళం..." అంటూ బలవంతంలో వాణ్ణి చదవడానికి కూర్చోపెట్టుకుంది.

ఒక్క పాతం చదివేసరికే విసుగుపట్టింది రమేష్ కు. "ఇంకదాలు. ఇహ వడ్డించమ్మా... స్కూలుకు టైమయిపోతుంది..." అంటూ పుస్తకాలన్నీ సంచీలో కుక్కాడు. "వడ" అని తనూలేచి వంటింట్లోకి నడిచింది జానకి

భోజనం చేస్తూండగానే రమేష్ "అమ్మా టిఫిన్ బాక్సులో అన్నమానం ఆ రొట్టెలే వెట్టకమ్మా నేను తినలేను. రోజూ ఏదైనా కొత్త కొత్త టిఫిను చేసిపెట్టు నాకు." అన్నాడు.

"విసుగెందుకురా? రోజుకో కూర పెడు రున్నానుగా రొట్టెల్లో నంజుకోడానికి?"

బాగానే వుందిలే ఇప్పుటుంచీ అన్నీ మీ నాన్న బుద్ధులే వచ్చాయా నీక్కూడా? పాయం కాంపూట రోజూ రకరకాల టిఫిన్లు చేస్తూనే వున్నానుగా. ఇంకా పొద్దున కూడా ఎక్కడ చేస్తూ కూర్చోను?... ఈ... వడ వడ త్వరగా చెయ్యి కడుక్కుని స్కూల్ డ్రస్ వేసుకో... అబ్బబ్బ! ఈ బూట్లు ఎందుకిలా మట్టికొట్టుకు పోతాయిరా రోజూ? ఎక్కడ మట్టిలో ఆడివస్తావో ఏం పాడో!" కొడుకు బయలుదేరేవరకూ అలా చెబుతూనే వుంది జానకి. అయితే రమేష్ మాత్రం అవేమీ చెవిన వేసుకోకుండా.

"అమ్మా... వస్తా టాటా... సాయంత్రం నేను వచ్చేసరికి ఏదైనా స్వీట్ చేసి వుంచాలి" అని గట్టిగా కేకేసి చెప్పి స్కూలుకు వెళ్లి పోయాడు.

రమేష్ అటు వెళ్ళిపోగానే జానకి బాబుకి నీళ్లుపోసి అన్నం తినిపించింది. వంటింట్లో మిగిలిన పనులన్నీ పూర్తిచేసుకుని భోజనం చేసేటప్పటికి వస్తాండు గంటలైంది.

భోజనం పూర్తి కాగానే పుత్రురాలు వ్రాయడానికి కూర్చుంది జానకి. సరిగ్గా అదే సమయానికి పనిమనిషి వచ్చింది. ఒక ఉత్తరం వ్రాసేసరికి అది అంట్లు తోమేసి రోపలికి వచ్చి "అమ్మగారూ" అని పిలిచింది. దానికి ఇల్లాడవమని చీపురు పడేసి, మాసిన బట్టలన్నీ పోగుచేసి వేసేసరికి బాబు లేచాడు.

"ఇహ ఇవ్వాల చెల్లాయికి ఉత్తరం వ్రాసి నట్టే!" అనుకుంటూ వెళ్లి నాణ్యేత్తుకుంది జానకి. పాపం అదేమనుకుంటోందో ఏమో! వారం రోజుల నుంచి తన ఉత్తరం కోసం

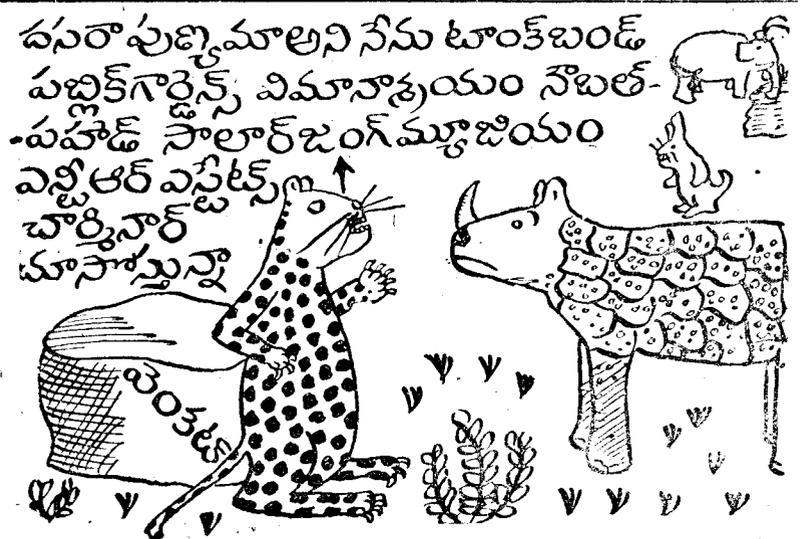
ఎదురుచూస్తూ వుంటుందికూడా! ఏం చేయడం? తనకు తీరికుంటేగా?... ఇప్పుడు ఏవైనా టిఫిన్ చేసి వుండాలి. లేకపోతే రమేష్ వచ్చి నానాగడవా చేస్తాడు. ఆలోచిస్తూ వెళ్లి బాబు చేతికొక బిస్కెట్టు ఇచ్చి కూర్చోపెట్టి వంటింట్లోకి వెళ్లి స్టా అంటించేటప్పటికే రమేష్ స్కూలునుంచి రానేవచ్చాడు. కాఫీకి నీళ్లు పడేసి ఇవతలికి వచ్చిన జానకిదృష్టి రమేష్ లాగూమీద పడింది.

"ఏమిటా రమేష్, కొత్తలాగూ నన్నుడే చింపుకోవ్వావే...? అలా ఎలా చిరిగిందిరా అది?" అంటూ రెండు కేకలేసి వాణ్ణి బట్టలు మార్చుకోమని చెప్పి లోపలికి వెళ్లింది.

తల్లి చెప్పిన మాటలేని రమేష్ చెవికెక్క లేదు. వాడికిప్పుడున్న ఆలోచనల్లా ఒక్కటే, అమ్మ ఏం టిఫిను చేసిందోనని! "అమ్మా, టిఫిన్..." అంటూ వంటింట్లోకి వెళ్లి కూర్చున్నాడు. తను ఉదయం చెప్పివెళ్ళినా తల్లి స్వీటు చెయ్యకపోవడం చూసి కోపంలో లేచి బయటికి వచ్చి నిలబడిపోయాడు. జానకి మంచిమాటలలో వాణ్ణి బుజ్జగించి బెడ్డు, బిస్కెట్టు కాఫీ ఇచ్చి అడుకోడానికి వంపించింది.

అక్కడ ఇక్కడ పటిష్టమైన బటలన్నీ తీసి సర్ది పెడుతుండగా జానకికి పైజాకూమాలు గుర్తుకొచ్చింది. వెంటనే బీరువలోంచి బట్టతీసి కత్తిరించి మిషన్ మీద కూర్చుంది.

ఆమె అది కుట్టడం పూర్తిచేసి మిషను మీదనుంచి లేవడం, గోపాలం ఆఫీసునుంచి

40 సం. అనుభవం
 వరి బిజినసు బుక్కులు బిజినసులు
 మొదలగు వ్యాధులకు ఆఫీస్ లు
 లేకుండా గారంటిగా బాగుచేయబడును
 వివరములకు
ఆంధ్ర కృషి
 గాలిగూడ నయం బిజినెస్ డిపార్టుమెంట్,
 బాలాజీలాడ్జింగ్ డిప్లొమెంట్, వైద్యాపాస్-12.
 ఆఫీస్ ఫోన్: 42870, ఇంటి ఫోన్: 38544

సంస్కృత, మైత్ర ఆఫీస్ నెట్ వర్క్ కు
22. CT. బంగారు కవరింగ్
శ్రీ శ్రీనివాస్
ఆభరణములు
 నమ్మకమైనవి,
 మర్చింకగలవి.
 శ్రీ శ్రీనివాస్ గోల్డ్ కవరింగ్ వర్క్. [REGD]
 న్యూఢిల్లీ, ఇండియా

Use Always
SUPPLIED BY
 శ్రీనివాస్ గోల్డ్ కవరింగ్ వర్క్
 BEST QUALITY
 MADE IN INDIA
EGG & BIRD
GEMINI LUNGI CO.
EB BRAND LUNGIES
 ఎల్లప్పుడు ఇ & బి బ్రాండ్ లుంగీలనే వాడండి
 బయటి వూళ్ళు అర్థ రక్కలు వెంటనే గవనించబడును.
 తయారు చేయవారు :
జెమినీ లుంగీ కంపెనీ,
 1/15, రామస్వామి వీధి, మద్రాసు-1

SWASTIK

సంసారం - సంసారం

రావడం ఒక్కసారే జరిగింది. ఇంట్లోకి వస్తూనే “వేడివేడిగా కాఫీ చుక్కెముయినా దొరుకుతుందా ఈ ఇంట్లో? అంటూనే వచ్చాడు. భార్య ఇంకా అప్పుడే మిషనుమీద నుంచి లేచిరావడం చూసి అతని మొహంలో చిరాకు స్పష్టంగా కనిపించింది.

“ఇంకా ఇప్పుడు కుడుతున్నావా? వగలంతా ఏం చేశావు?” అంటూ బట్టలు మార్చుకుని బాత్ రూమ్ లోకి నడిచాడు.

జానకి మాట్లాడకుండా లేచివెళ్లి కాఫీ కలపసాగింది.

మొహం తుడుచుకుంటూ లోపలికి వచ్చిన గోపాలం “టిఫినేముయినా ఏడిపిందా లేదా? అయినా నీకేం చెయ్యడం వచ్చని? పోని ఆ వంటల పుస్తకంలోనైనా చూసుకుని ఏదైనా కొత్తరకం టిఫిను చేయకూడదా? అందులో బోలెడు రకాలున్నాయి తెలుసా?” అన్నాడు.

“ఈ రోజు టిఫిన్ చేయడం కుదరలేదండీ... కాస్త ఇవ్వాల్టికి ఏ బ్రెడ్డో లేక బిస్కెట్స్ తీసుకుని కాఫీ త్రాగేయండి. రేపు చక్కగా అవడలు వేసిపెడతాను గాని.” పుదుపుగా మెల్లగా అంది జానకి.

“కాదూ మరి? పాపం! టిఫిను చెయ్యడానికి ఏ కెక్కడ కుదురుతుంది చెప్ప? మేమంటే ఉదయం తొమ్మిది నుంచి సాయం కాలం ఆరింటివరకూ బయట చాకిరి చెయ్యాలి... కాని మికలా కాదే! వంట చెయ్యటం ఒక్కటి తప్పించి మరేం పని వుంటుంది మీకు?” వెక్కిరింపగా అన్నాడు గోపాలం.

“చాలెండి... ఎందుకిలా వెక్కిరిస్తారు? ఏ రోజుయినా ఆఫీసునుంచి రాగానే నవ్వు మొహంతో మాట్లాడారా అనలు? ఎప్పుడూ చిరు బుర్రులాడడం ఒక్కటే తెలుసు మీకు. అత్తమానం ఏదో ఒక తప్పు కనిపెట్టడం, దేనికోదానికి సాధించడం - ఇదేపని” అంది జానకి. ఆమె మొహం అప్పటికే ఎర్రబడింది.

“పోనీ. ఈ మాత్రానికి ఏడుపు మొహం పెట్టకు. ఏదుంటే అదే పెట్టు, తిని అవతలికి పోతా” అనేసి జానకి అందించిన వెన్నరాసిన బ్రెడ్డు ముక్కలు తిని కాఫీ త్రాగి వంటింట్లోనుంచి ఇవతలికివచ్చాడు గోపాలం.

“నేనలా వెళ్లొస్తా... ఎనిమిదిన్నర కొస్తే

చాలుగా? అప్పటికి వంటపుతుందా లేక మరి కాస్త అలస్యంగా రానా?” అంటూనే తల దుప్పుకుని డ్రెస్ మార్చుకున్నాడు గోపాలం.

“ఎప్పుడైనా రండి. మీ ఇష్టం. నే నయితే ఇప్పుడే వంట మొదలెట్టేస్తున్నా. ఆలస్యమయితే ఆనక మీతో తిట్లెవరు తింటారు బాబూ!” అంది జానకి.

అంతలో బయటనుంచి పరుగెత్తుకొచ్చిన రమేష్ తండ్రిడగ్గరికొచ్చి నిలబడి “నాన్నా, నాకింకా రెండుపుస్తకాలు కావాలి నాన్నా...” అంటూ ఇంకా ఏమో చెప్పబోతుండగానే గోపాలం అడ్డుపడి, “అవన్నీ నాకెందుకు చెబుతున్నావురా? మీ అమ్మతో చెప్పి, వగలంతా ఇంట్లో కూర్చుని ఏంచేస్తుంది. వెళ్లిపట్టుకొస్తుందిలే.” అని బయటి కెళ్ళి పోయాడు.

జానకి మౌనంగా పంటింటివేపు నడిచింది రాత్రి తొమ్మిది గంటలకు ఇంటికొచ్చిన గోపాలం ఇల్లంతా నిశ్శబ్దంగా వుండడం చూసి, “పిల్లలంతా పడుకున్నారా?” అని అడిగాడు.

“ఇప్పటికే పడుకున్నారు బాబూ! ఇంత వరకూ ఏ మల్లరి చేశారనుకున్నారు అబ్బబ్బ! నాకయితే తల దిమ్మెక్కిపోయిందనుకోండి.” అంది జానకి.

“పోనెద్దు... చిప్పిపిల్లలు. ఇప్పుడు అల్లరి చెయ్యకపోతే పెద్దవాళ్ళయ్యాక చేస్తారేమిటి?” అని భార్యను అనునయించాడు గోపాలం.

‘ఆహా! మీ రేనా ఇలా మాట్లాడు తూంటు? నాకు చాలా ఆశ్చర్యంగా వుందండీ. పోనెండి ఆ గొడవకేగాని ముందు కాళ్ళూ చేతులూ కడుక్కుని భోజనానికి లేవండి. అంతలో నేను వేడివేడిగా రెండు చపాతీలు చేసేస్తా. ముందే చేసి వుంచుదామంటే ‘అయినతో పెట్టావా’ అని వెక్కిరిస్తారు మీరు’ అంటూనే లోపలికి వెళ్లి స్టావెలిగించింది జానకి.

“ఏమిటి? నే నొక్కణ్ణే కూర్చోవాలా భోజనానికి? ఆహా! అలా ఏల్లేదు. నాలుగు చపాతీలూ చేసెయ్యి. తరువాత ఇద్దరం ఒక్కసారే కూర్చుందాం భోజనానికి, పోని ఇంకోపని చేద్దామా? నువ్వు ఒత్తి పెట్టు, నేను కాలేస్తాను” అంటూ గోపాలం లుంగీని సైతెత్తి కట్టుకుంటూ వంటింట్లోకి వచ్చాడు.

“చాలు చాల్లండి...లేనిపోని అలవాట్లన్నీ చెయ్యకండి నాకు. మీరెళ్ళి కాళ్ళు కడుక్కొచ్చేలోగా నేనన్నీ రడి చేపేస్తాను.” అంటూ త్వరత్వరగా చపాతీలు చెయ్యసాగింది జానకి. రాత్రిపూట చపాతీలు లేకపోతే గోపాలం భోజనం చెయ్యలేదని ఆమెకు బాగా తెలుసు.

గోపాలం భోజనానికి కూర్చున్నాడు. “కూర చాలా బాగుంది జానీ-అయినా నీలా వంట ఎవ్వరూ చెయ్యలేరనుకో” అన్నాడు.

“ఓహూ! ఈ రోజేమిటో పొగడేస్తున్నారే...ఎమిటి సంగతి?” నవ్వుతూ అంది జానకి.

“సాగడ్డంకాదు జానీ, నిజంగానే అంటున్నా. నువ్వు చేసిన వంటకు వంకపెట్టగలరా ఎవరైనా? ఒకవేళ ఎవడైనా వంకపెట్టాడనుకో... వాణ్ణి నాముందుకు లాక్కురా... బ్రింగ్ దట్ ఫెలో ఇన్ ఫ్రంట్ ఆఫ్ మి... వాడి వని వడతా” ఎడంచేత్తో కుడిభుజం చరుచుకుంటూ వీరుడిలా అన్నాడు గోపాలం.

“ఇహ చాలించండి, మరి ఎక్కువయిపోయింది పొగడ” అంది జానకి. సిగ్గుతో ఆమె మొహం ఎర్రబడింది.

భోజనాలు పూర్తయ్యాయి.

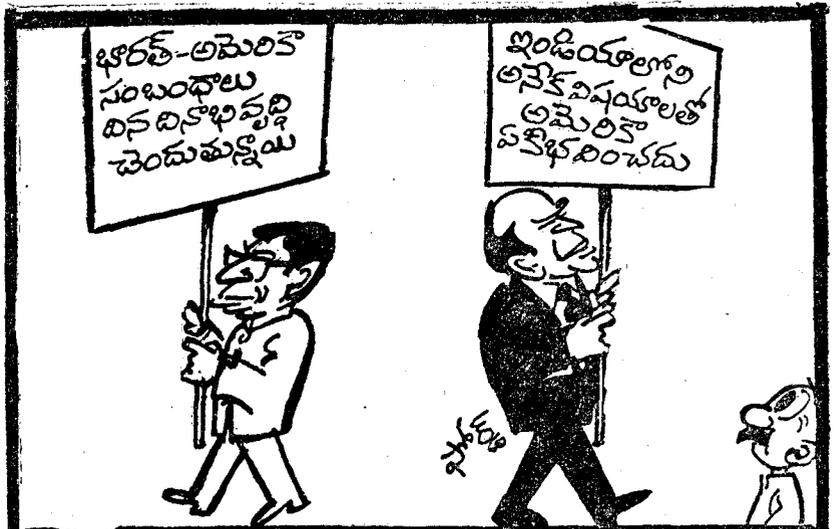
“జానీ, ఇవన్నీ ఇలా పుండనిద్దూ... పొద్దున శుభ్రం చేసుకోవచ్చు. యూ మస్ట్ రిలక్స్ నా, ఆఫ్టర్ వర్కింగ్ సో హార్డ్!” అని గోపాలం భార్యవైపు ప్రేమగా చూశాడు.

“వీ! వద్దు బాబూ...గలిజా! వంటిల్లలా పుంటే నాకసలు నిద్రపెట్టుదు. మీరెళ్లండి, నేనివన్నీ తీసేసి వచ్చేస్తా” కొంగు నడుము చుట్టూ బిగించి ఒక్కొక్కటిగా అన్నీ తీయసాగింది జానకి.

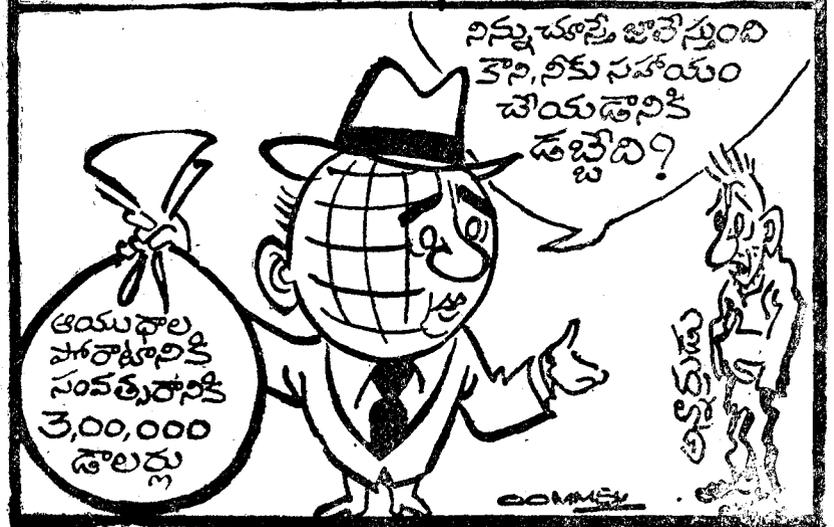
“వద్దోయ్, నామాటవిను. నీకూ చాలా అలసటగానే ఉంటుంది నాకు తెలుసు. విజంగా యూహావ్ సోమచ్ వర్క్ ఇన్ దిస్ హౌస్. పాపం నీకసలు కాస్తకూడా రెస్ట్ నేడే పుండమకదూ?”

జానకికి అతని మాటలు వింటుంటే లోలోపల నవ్వుస్తోందిగాని, పైకి కనబడినీయకుండా “అబ్బే, అలా ఏంటేదండీ, ఇంకా మీకే విశ్రాంతి పుండదు పాపం! పగలంతా ఆఫీసులో వనిచేసి వస్తారు... ఇంటికివసే పిల్లలగోల” అంది.

“పిచ్చిదానా ఇంకా వేనే నివ్రెప్రుడూ”

*
లాంకం హాకర్
 - డామెన్
 *

వారఫలం

17-10-1975 శుక్రవారం మొదలు
23-10-1975 గురువారం వరకు

మేషం :- చేతిక్కిన అవకాశాలు కూడా జారి పోవచ్చును. వృత్తిలో ప్రేమ కలుగుతుంది. వారం మధ్యలో మీ కార్యక్రమాలు బాగుంటాయి. ఉద్యోగంలో గౌరవం లభించగలదు. వ్యాపారంలో మీ ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి. స్త్రీలకు - ఆరోగ్యం బాగుండదు. శుభకార్యాల విషయంలో అభివృద్ధిని సాధిస్తారు.

వృషభం :- వ్యాపారాలు ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి. రావణసింహబుద్ధులు ఆడుతుంది. వారం మధ్యలో మీ తాలూకా వస్తువులు పోవచ్చును. ఉద్యోగంలో నివారణ విశేషంగా నమ్మడం తగదు. ప్రయాణాల్లో శ్రమ కలుగుతుంది. స్త్రీలకు - కుటుంబ వ్యవహారాల్లో కార్యభారం పెరుగుతుంది. సంతానానికి సాఫల్య సంకేతాలు లభిస్తాయి.

మిథునం :- అధికారులవలన జరగవలసిన వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. నజ్జన సాంగత్యం లభిస్తుంది. సాహసీక వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. వృత్తిలో నూతన అవకాశాలు లభిస్తాయి. విద్యా వైజ్ఞానిక రంగాల్లో మీ కృషి రాణిస్తుంది. స్త్రీలకు - ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. దైవకార్యాల నెరవేరతాయి.

కర్కాటకం :- అధిక వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. వ్యాపారంలో ఆదాయం పెరుగుతుంది. ప్రయోజనం సంభావనలను జరప గలరు. స్త్రీలకు వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. ఉద్యోగంలో గౌరవం లభించగలదు. స్త్రీలకు - సంతోషకరమైన వార్తలు వింటారు. బంధు మిత్రులను కలుసుకొంటారు.

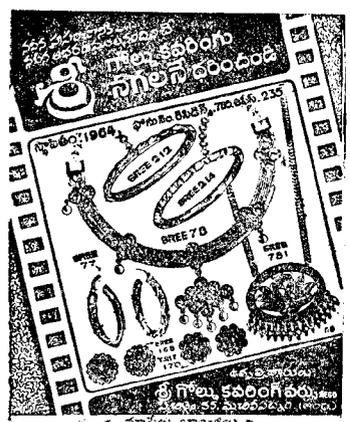
సింహం :- మీ ప్రయత్నాలకు అటంకాలు వస్తాయి. సాహసీక వ్యవహారాల్లో నష్టం రాగలదు. వారం మధ్యలో వృత్తి వ్యాపారాలు బాగుంటాయి. విద్యా వైజ్ఞానిక రంగాల్లో మీ కృషి రాణిస్తుంది. మిత్రులకు సహాయం చేస్తారు. స్త్రీలకు - ఆరోగ్యం బాగుండదు. నూతన యోజనలు తెలుస్తుంటాయి.

గోరూకు ఉత్తమ సిద్ధ వైద్యం!

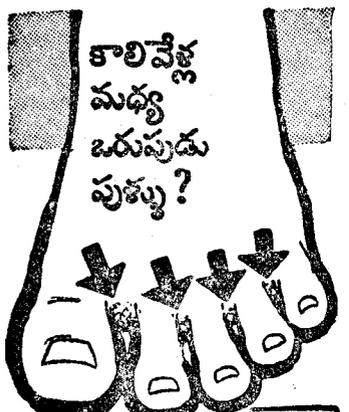

శస్త్రచికిత్స, అంగం నష్టం వల్ల అవసరకాలముందు అనుభవించి, శుక్ల స్మృతము, నపుంసకత్యము, పార్శ్వియా, చర్మవ్యాధులు పోపు ద్వారా కూడా వైద్యం చేయబడును. వరిబిజం (బుడ్డ), మూత్ర వ్యాధులు, అపవేషన లేకుండు. రండి.

డా. దేవర, ఫోన్: 551, మార్కెటింగ్ బిల్డింగ్, తెనాలి.
ప్రాంతం: 9-డి, శివాజీ స్ట్రీట్, మద్రాసు-17.

1. తిరునది 2. అనంతపురం 3. నెల్లూరు 4. విజయవాడ
5. విజయవాడ 6. మిర్యాలపల్లి 7. గుంటూరు 8. మిర్యాలపల్లి
9. మద్రాసు 10. పులివెందులూరు 11. నెల్లూరు 12. విజయవాడ

కాలివేళ్ల మధ్య ఒరుపుడు పుకళ్ళు?

మడమ పగుళ్ళు?

లిచెన్ సా

వాడండి

తిడుతూంటాను. నువ్వు మంచిదానిని కాబట్టి అన్నీ భరిస్తున్నావు... అదే మరొకరైతేనా ఎంత పోట్లాడేవారో నాతో? మనకు పెళ్లయి పదేళ్లయిపోయినా నువ్వు మాత్రం అప్పట్లాగే వున్నావు సుమా! కోపం, తాపం, విసుగు, చిరాకు ఏమీ లేదునీతో. నిజంగా యీ ఆర్ ఎ స్వీట్ డార్లింగ్!"

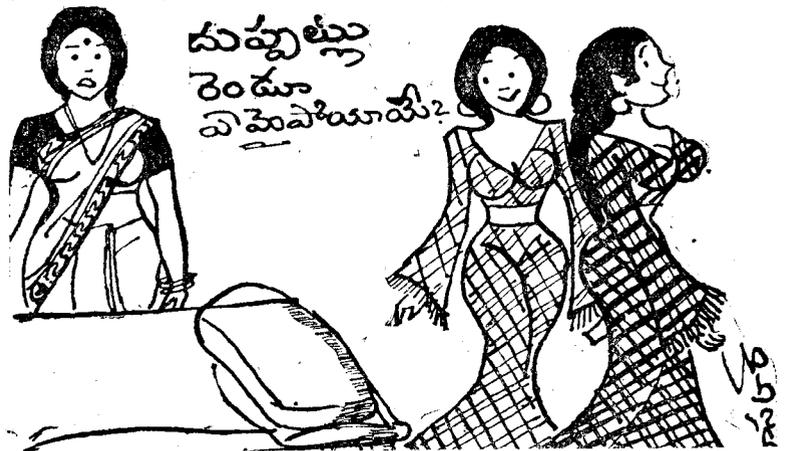
"ఓసూసూ! ఏమిటండోయ్ ఇవ్వాళ మరి అంతగా పొగడేస్తున్నావు? ఆడవాళ్ల నాల్గే పొగడకూడదండీ... పొగడితే నెత్తి కెక్కి కూర్చుంటారు. అందుకని మీరిప్పుడు పొగడ్డం ఆపేసి వెళ్లి పడుకోండి." నవ్వావు కుంటూ అంది జానకి. భర్త తననలా పొగడడానికి కారణమేమిటో ఆమెకు బాగా తెలుసు. అయినా ఏమెరగనట్టు నటిస్తోంది.

"పాపం నువ్వొక్కదానినే ఇక్కడ కమ్మ పడుతుంటే నేనెళ్లి పోయిగా పడుకోవడమా? రామ రామ!" అంటూ భార్య వెనకాలే తిరగసాగాడు గోపాలం.

* * *
మళ్ళీ తెల్లవారింది. బాబు ఏడుపు విని గోపాలానికి మెలుకువ వచ్చేసింది. ఒళ్లు మరిచి నిద్రిస్తూన్న భార్యను తట్టి లేపుతూ "ఏయ్... జానీ... లేవవే... బాబు ఏడుస్తున్నాడు చూడు! అబ్బబ్బ! ఏం గోలో పాడు. పోయిగా కాస్త నిద్దరయిచా పోనీరు..." అంటూ మళ్ళా దండకం ప్రారంభించాడు గోపాలం.

జానకి లేచి కూర్చుని బాబును ఒక్కో పడుకోబెట్టుకుంది. గోపాలం మళ్ళీ ముసుగు తన్ని అటు తిరిగి పడుకున్నాడు. బాబుని జోకొడుతూ కూర్చున్న జానకి రుప్పిల్ల భర్త వైపుకు మరలింది.

రాత్రి అంత అప్యాయంగా మాట్లాడిన మనిషి ఈయనేనా? అనిపించిందామెకు!? బహుశా మగజాతి... ..

దుప్పట్లు రెండూ ఎప్పుడోయాయే?